Mamka-alkoholička
Vložil Lukáš-alkoholik - 29/04/2010 23:29

Ahoj, dnes jsem ukončil kontakt se svojí mamkou-alkoholičkou, která není schopná si přiznat po 40-ti letech, že má problém s alkoholem. Bolí to. Ale teď už vím, že každý její hlt alkoholu mě ničí. Nechci v tom všem pokračovat. Cítím se špatně, že jí nedokážu pomoci, na druhou stranu vím, že mě to tahá dolů. Už nechci pít. Ale pořád věřím v nemožné, co se týče mamky. Vlastně už to slovo nemožné mě usvědčuje v tom, že v ní vlastně nevěřím. Musím věřit sám sobě a svým pocitům, to je jediná cesta...věřím v cestu...

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Květa - 30/04/2010 20:07

Ahoj Lukáši,
dnešní den je pro vás na jednu stranu bolestivý a na druhou osvobozující. Nemožné pro mamku se může změnit (naděje je vždycky) a vy pro ni budete tou potřebnou motivací. I kdyby to nezabralo, důležitá je vaše cesta, protože ji chcete změnit. Budete na ní hledat a poznávat cíle, které mají perspektivu. Závislost na alkoholu má jen jeden i když nechtěný cíl - sebezničení.Přeji hodně úspěšných dalších kroků.

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Iva - 02/05/2010 13:15

Ahoj Lukáši, před týdnem jsem také ukončila kontakt se svou matkou alkoholičkou. Pro mě je to o to bolestivější, že deset let vydržela abstinovat a teď do toho znovu padla. Kvůli svým dětem jsem musela udělat tento krok, aby si babičku pamatovali jako normální.

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Lukáš-alkoholik - 02/05/2010 22:41

Ahoj, je to těžké, vím to jako málokdo jiný. Já se poslední dva měsíce snažil upínat na zážitky z dětství, kdy mamka asi šest let abstinovala a věřil jsem, že jí dokážu pomoci stejně jako sám sobě. Bohužel každý má svou cestu...Vím, že i pro mamku tady ta cesta je, jen jí nechce podstoupit. Ségra už to vzdala, nikdy neměla naštěstí problém s alkoholem a vůči nám alkoholikům se staví stranou. Chápu to, jen jsem hrozně vděčný, že mě se snaží pomoci abych se z toho dostal. Vlastně je pro mě druhou mámou. Ne každý tohle štěstí má a díky tomu se teď snažím držet nad vod(k)ou. A zatím to jde, jen už nidky neříkám nikdy, závislý člověk na sobě zkrátka musí pracovat každý den, teď už to vím....

==========

Re: Mamka-alkoholička

Vložil Radka - 03/05/2010 00:34

Dobrý večer Lukáši. Při čtení Vašeho příspěvku vidím, jak jsou si příběhy podobné, jako podle šablony. Snad proto je závislost klasifikovaná jako nemoc. Vaše maminka je nemocná a Vy si to nesete bohužel jako dědictví, protože jste v tom vyrůstal. Vašim důsledkem maminčina pití je, že Vy sám jste závislý a Vaše sestra si s sebou do života nese trpkost a zlobu vůči alkoholu. Tu trpkost a zlobu byste právě sám moc potřeboval. Prostě se naštvat na tu věc, která Vám rozbila rodinu, sebrala mámu, ukradla Vám schopnost se radovat ze života. Schopnost sám sebe svobodně ovládat bez otrockých pout alkoholu. Víte, já fakt nevím, jestli je dobrý nápad se na mámu úplně vykašlat, nečetla jsem Vaše dřívější příspěvky, jen ten poslední. Je to také tak, že prostě holky to mají jinak s tím zatraceným pitím. Tam je to vždy (tedy téměř vždy) spojené ještě s nějakým psychickým průšvihem, s nějakou vnitřní bolestí a nerovnováhou, prostě je spousta aspektů, ať je to nespokojenost, neschopnost tak rychlé adaptace na stále nové a nové skutečnosti v sociálním prostředí, které se mění prakticky ze dne na den. Netuším, co je tím vnitřním pnutím u Vaší maminky, že jí to nutí setrvávat v alkoholovém opojení..
V každém případě, abyste mohl mamince pomoci, je nutné nejprve pomoci sám sobě a odpoutat se od toho rizikového prostředí. Prostě na chvíli zavřít dveře a dívat se před sebe, na svojí nejbližší budoucnost a to je: Dostat se z vleku té tekutiny, co se nám snaží vládnout..To máte ve svých rukou (a v hlavě - té především)
Na maminku bych dávala z zpovzdálí tak trochu pozor, aby se něco úplně nezvrtlo..Protože ať bylo co bylo, je to Vaše máma a myslím si (po přečtení Vašich řádků) že jste hodně citlivý a empatický člověk a zcela určitě by Vám v čase budoucím nijak nepomohla potenciální tíha svědomí, že mohlo být něco jinak, kdyby...však určitě Víte, co chci říci...
Znám jednu úžasnou ženu a jsem ráda, že jsem jí poznala, kdysi byla dobrou kantorkou v diagnostickém ústavu, ale něco se někde podělalo, jestli toho měla dost nebo jestli už neměla co poskytnout nebo syndrom vyhoření,,kdo ví a tato paní začala ukrutně pít. Jen si to představte - kultivovaná Dáma, jejíž nejvulgárnější výraz bylo: "sakraelement", s milujícím manželem, milujícími dětmi, ekonomicky stabilním zázemím,...tak tato žena začala pít láhev vodky denně..protože závislost je fakt nemoc mozku..tak jí to změnilo natolik, že co: lhala (jako já) vymýšlela si důvody k pití (jako já) nechtěla slyšet nic o tom, že má problém (jako jsem nechtěla slyšet já), paranoia se vyvinula tak, že byla přesvědčená, že jí všichni chtějí ubližovat, že se jí chtějí zbavit zavřením do blázince (já jsem ještě říkala, že do klece v blázinci a schválně jsem to slovo zdůrazňovala, aby bylo slyšet, jací jsou všichni prevíti, jak jsou zlí a ošklivi..a nechtějte slyšet, co všechno z mých úst teklo za slovní hnoje..) a protože se závislost stupňovala - vyvíjela se někam ..(však Vy víte kam asi..), logicky následovalo léčení 3. měsíce - nepomohlo to..druhé léčení nepomohlo. třetí, čtvrté, páté.. pak se jednoho krásného dne sešla rodinná rada a následovalo sdělení mamince a manželce, že jí všichni tak moc milují, že prostě NEDOVOLÍ, aby se upila k smrti. Manžel a děti nechali odvézt maminku na psychiatrii s tím, že je sobě velmi nebezpečná, protože se chce upít k smrti, dali návrh soudně nařízené léčby, která byla soudkyní schválená a maminka byla v léčebně rok a tři měsíce,z toho polovinu na uzavřeném oddělení, prostě tak dlouho, dokud .."Léčba nesplní svůj účel"..Se všemi emocemi se ta paní musela vyrovnat, po vztek, zlost....prostě jako když zavřete zvířátko do klece. Zvířátko říkám proto, že člověk v tak vysokém stupni závislosti se už jako zvířátko tak trochu chová. No bylo to takové ..AU..ale důležité bylo to, že za ní pravidelně všichni chodili, povzbuzovali, na mamince to nenechalo nějaké brutální následky, jen v kombinaci závislost a syndrom vyhoření a neschopnosti se už normálně zařadit do pracovního procesu, vyfasovala invalidní důchod..Krásná a chytrá je dodnes, jen je o tuto zkušenost "bohatší".
Tak tolik příklad, jak je také možnost, spolu se sestrou zachránit Vaši maminku. Ale nejprve musíte zachránit sebe.
Moc Vám budu držet pěstičky a klid a pohodu..R.

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Lukáš-alkoholik - 03/05/2010 01:37

Moc díky za příklad, jen se obávám, že tohle není případ mé mamky. Má trošku zlou povahu, v invalidním důchodu je už skoro 20 let díky cirhóze jater. Po prvním zkolabování jí doktoři předpovídali 3 roky života a i když se drží dodnes, nedokáže si toho vážit. A to mě mrzí. Už zkrátka nevidím jinou cestu než se odtrhnout naplno, třeba jen na čas. I když to vidím v případě mamky jako beznadějné, snažím se věřit, že jí to nějakým způsobem pomůže. Zároveň ale už nevěřím tak silně, uvěřil jsem nejmíň tisíckrát a snažím se mít odstup. Přezevšechno je to prostě máma....

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Liba - 03/05/2010 06:11

Lukáši, chraň sebe!Před mámou!!!!

==========

Re: Mamka-alkoholička
Vložil Květa - 03/05/2010 07:51

Ahoj luku,
věřit něčemu co tolikrát zklamalo ani nejde, ale naděje je vždycky. Jak píšete, každý máte svoji cestu, jdete správně i když mamka s Vámi nechce jít. Zachraňte sebe, už víte co chcete, máte perfektní ségru. Mamku můžete mít rád i když s ní nemůžete být, netrapte se, jinak to nejde.
Přeji radost s postupné úzdravy :) :) :)

==========